FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIR GORDON SLYNN
fremsat den 14. maj 1985 *

Høje Domstol.

I de foreliggende sager har Tribunal de commerce de Melun, under de for denne ret verserende sager om foreløbige forholdsregler i medfør af EØF-traktatens artikel 177 (nedlæggelse af forbud) forelagt Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse af 12. marts 1984.

I hovedsagerne har et selskab, en indehaver af et værksted og en handelssammenslutning nedlagt påstand om foreløbige forholdsregler med henblik på at forhindre to supermarkeder i at sælge brændstoffer til lavere priser end de mindstepriser, som er fastsat i fransk lovgivning, navnlig i arrêté ministériel nr. 83-58/A af 9. november 1983. Heroverfor har supermarkederne bl.a. gjort gældende, at nævnte ministerielle bekendtgørelse er i strid med fællesskabsretten. Med henblik på en afgørelse heraf har den nationale ret forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

I sag 114/84:

»Skal EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 fortolkes således, at de indeholder et forbud mod, at en medlemsstat ved lov eller administrative bestemmelser indfører mindstepriser for detailsalg af normalbenzin og superbenzin fra benzinpumpe?«

I sag 115/84:

»1) Er mindsteprisordningen lovlig, når henses til det grundlæggende princip om fri konkurrence i EØF-traktatens artikel 3?

2) Kan en lovgivning om mindstepriser for brændstoffer begrundes i hensynet til beskyttelse af den offentlige orden i traktatens artikel 36?«

Bortset fra et enkelt punkt, er der i de foreliggende sager tale om de samme nationale retsforskrifter som i sag 231/83, *Cullet* mod *Centre Leclerc*, hvori Domstolen afsagde dom den 29. januar 1985. Den eneste forskel er, at i de foreliggende sager blev de omtvistede prisafslag ydet i februar og marts 1984 og faldt dermed ind under arrêté ministériel nr. 83-58/A af 9. november 1983 og ikke arrêté ministériel nr. 82-13/A, som blev ophævet og afløst af førstnævnte arrêté med virkning fra 15. november 1983. Det må derfor overvejes, hvorvidt, og i givet fald i hvilket omfang, denne forskel ændrer ved de i sagen omtvistede fællesskabsretlige problemer.

I henhold til de franske lovbestemmelser, der var i kraft på tidspunktet for de faktiske omstændigheder såvel i *Cullet*-sagen som i de foreliggende sager, blev mindsteprisen for salg i detailleddet fastsat ved at fradrage et vist antal francs pr. liter fra den maksimale salgspris pr. liter, der igen blev fastsat ved hjælp af en kompliceret række beregninger, som er beskrevet i forslaget til afgørelse og dommen i *Cullet*-sagen. I henhold til den arrêté ministériel nr. 82-13/A, som var omhandlet i *Cullet*-sagen, udgjorde fradragsbeløbet 9 centimes pr. liter normalbenzin og 10 centimes pr. liter superbenzin.

* Oversat fra engelsk.

Fra den 15. november 1983 blev fradragsbeløbet ændret til 16 hhv. 17 centimes ved den arrêté ministériel nr. 83-58/A, som er omtvistet i de foreliggende sager. Bortset fra denne ændring forblev ordningen i Frankrig vedrørende fastsættelse af mindstepriser for detailsalg af benzin uændret, for så vidt angår bestemmelsernes indhold. Følgelig vedrører de foreliggende sager de samme fællesskabsretlige problemer som i *Cullet*-sagen.

Selv om alle de traktatbestemmelser, som var omhandlet i *Cullet*-sagen, ikke er nævnt i de spørgsmål, der er forelagt af den nationale ret i de foreliggende sager, fremgår det klart, at det med spørgsmålene ønskes afgjort, om den omhandlede nationale ordning er i strid med EØF-traktatens principper og formål og med de traktatbestemmelser, der iværksætter dem.

De indlæg, der er afgivet af sagsøgte i sag 114/84, af Kommissionen og af den franske regering (sidstnævnte kun under den mundtlige forhandling) tilføjer intet væsentligt til de argumenter, der blev fremført for Domstolen i *Cullet*-sagen. I denne sag tog Domstolen stilling til alle de vedrørende artiklerne 3, 5 og 30 omtvistede spørgsmål. Det er ikke i de foreliggende sager, lige så lidt som i *Cullet*-sagen (jfr. Domstolens udtalelser herom i præmisserne 32 og 33), blevet godtgjort, at bestemmelserne i traktatens artikel 36 kan give hjemmel til de omhandlede importrestriktioner og dermed udelukke anvendelsen af forbudet i artikel 30 mod foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Af de grunde, der er anført i dommen af 29. januar 1985 i *Cullet*-sagen, er jeg herefter af den opfattelse, at de spørgsmål, der er forelagt af Tribunal de commerce de Melun, bør besvares således:

»1) EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer.

2) En sådan ordning er i strid med EØF-traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.

3) Det er ikke godtgjort, at bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 36 indeholder hjemmel til at fritage de nævnte nationale bestemmelser fra forbudet i traktatens artikel 30.«

Det tilkommer den nationale ret at træffe afgørelse om parternes omkostninger i hovedsagen. Der skal ikke træffes afgørelse vedrørende Den franske Republiks og Kommissionens omkostninger.